

Жалба, подадена на 24 април 2014 г. — Люксембург/Комисия

(Дело Т-258/14)

(2014/С 223/24)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Велико херцогство Люксембург (представители: L. Delvaux, подпомаган от P.-E. Partsch, A. Steichen, D. Waelbroeck, avocats, и D. Slater, solicitor)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима и основателна,
- да отмени решението на Комисията от 24 март 2014 г., с което се изисква от Люксембург да представи информация относно практиката по приемане на предварителни решения в данъчната област,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска да се отмени Решение С (2014) 1986 окончателен на Комисията, с което на основание член 10, параграф 3 от Регламент № 659/1999 ⁽¹⁾ Комисията изисква от жалбоподателя да представи списък на всички предварителни решения, приети през 2010 г., 2011 г. и 2012 г., относно люксембургските предприятия, които са част от група или правна структура, включваща едно или повече предприятия, разположени извън Велико херцогство Люксембург.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушение на член 10 от Регламент № 659/1999 и на правото на защита, доколкото Комисията не разполага с изискуемата минимална информация, за да обоснове съдържащите се в разпореждането искания за информация, тъй като правомощията ѝ за разследване зависят от предварителното събиране на достатъчна фактическа и обективна информация, която може да породи основателни подозрения относно съществуването на нарушение. Жалбоподателят твърди, че по този начин Комисията всъщност е направила „подготвително искане за представяне на информация“, което е несъвместимо с правото на защита.
2. Второто правно основание е изведено от нарушение на принципа на пропорционалност, доколкото: i) няма връзка между информацията, с която Комисията вече разполага и естеството и обхвата на поисканата от жалбоподателя информация, и ii) разпореждането да се представи информация надхвърля границите на подходящото и необходимото за постигане на преследваните от Комисията цели.
3. Третото правно основание е изведено от нарушение на задължението за мотивиране в достатъчна степен, тъй като Комисията не е изложила нито основанията, обосноваващи обжалваното разпореждане, нито е посочила ясно предположенията, които възнамерява да провери.
4. Четвъртото правно основание е изведено от нарушение на членове 4 ДЕС и 5 ДЕС и от незачитане на компетентността на държавите членки в областта на прякото данъчно облагане.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ, L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Жалба, подадена на 24 април 2014 г. — Люксембург/Комисия

(Дело Т-259/14)

(2014/С 223/25)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Велико херцогство Люксембург (представители: L. Delvaux, подпомаган от P.-E. Partsch, A. Steichen, D. Waelbroeck, avocats, и D. Slater, solicitor)